

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914212845
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7914212845.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou v spore žalobkyne: D. S., V.. XX.X.XXXX, P. X. XX, XXX XX P., pr. zast. JUDr. Jaroslava Oravcová, advokát, so sídlom Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 1.028,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.028 Eur do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania číslo zmluvy XXXXXXXXXX bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

III. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 25.8.2014 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 1028,- €, určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania č. zmluvy XXXXXXXXXX bod 11/ o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľnou podmienkou a nahradiť jej trovy konania. Uviedla, že ako dlžník uzavrela so žalovaným ako veriteľom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol žalovaný úver vo výške 1000,- €, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 968 €, t. j. celkovo zaplatiť 1968,- € a teda poplatok z predmetného úveru predstavoval 96,8 % ročne. Za predmetný úver uhradila 2028,- €. Žalovaný ju vyzval listom zo dňa 17.2.2014 k úhrade záväzku vo výške 5.236,83 €. Uviedla, že ide o úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi pre jeho neprimeranosť. Na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku. Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníku neprijateľný, pričom aj predmet administratívneho poplatku je neurčitý. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Naliehavý právny záujem má z dôvodu, že na základe úspešného rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok si chce uplatniť finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.

Uviedla, že pokiaľ žalovaný bude namietat', že predmetný úver zobrala na podnikanie, tak prehlasuje, že predmetný úver použila pre osobnú spotrebu a nie na podnikanie. To že žalovaný má prax, že akonáhle ide o živnostníka, tak musí vyznačiť účel úveru na podnikanie, resp. vyplní formulárovú zmluvu na IČO, predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Spotrebiteľia, ktorí sú držiteľia živnostenského oprávnenia

sú diskriminovaní, pretože kvôli ich živnostenskému listu ich žalovaný zbavuje spotrebiteľskej právnej ochrany.

Ďalej uviedla, že zmluva o úvere nemá náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a teda v nej nie je uvedený údaj o výške úroku, RPMN a priemernej RPMN a predovšetkým v nej nie je uvedený údaj o uzavretí zmluvy.

Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami a výškou úveru teda 1.028,- €.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 3.11.2014 (č.l. 27 spisu) vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu B. z dôvodu, že žalobkyni nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a preto je na konanie príslušný všeobecný súd účastníka proti ktorému návrh smeruje a teda Okresný súd P. I.

Uviedol, že predmetnú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere vyhlásila, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel podnikania, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Uvedené jednoznačne vyplýva zo zmluvnej dokumentácie a je z nej zrejmé, že žalobkyňa žiadala úver ako podnikateľ a to v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, pričom uviedla, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania a teda nie na svoju súkromnú potrebu.

Na základe uvedeného jednoznačne vyplýva, že sme o úvere nemusela obsahovať RPMN a žalovaný má tak nárok na vrátenie istiny s poplatkom za poskytnutie úveru.

Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktoré stanovuje zákon. Ďalej uviedol v, že čo sa týka rozhodovania súdu či žalovaný mal alebo nemal nárok na plnenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ako aj otázky platnosti jednotlivých zmluvných podmienok je tu prekážka veci už rozhodnutej. Legitímnosť všetkých zmluvných podmienok sa už prejudiciálne zaoberal v rozhodcovskom konaní stály rozhodcovský súd v P. žalobkyňa bola v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zaviazaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. T. XXXXX/XX.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 31.8.2017 (č.l. 43 spisu) zopakovala svoje tvrdenia uvedené v žalobe a poukázala na rozsudky slovenských súdov v obdobných veciach. Zároveň poukázala, že zmluva o úvere okrem iného neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V dôsledku absencie zákonných náležitostí zmluvy o úvere sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.12.2017 (č.l. 52 spisu) uviedol, že posudzovanie žalobkyne ako spotrebiteľa aj naďalej výslovne odmieta, nakoľko preukazuje na skutočnosť, že dňa 26. 9. 2011 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver na účel podnikania. Žalobkyňa zmluvu o úvere uzatvorila ako dlžník pod obchodným menom D. S. - Y. ako fyzickou osobou - podnikateľom označeného identifikačným číslom XXXXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.12.2018 (č.l. 74 a 78 spisu) posudzovanie žalobkyne ako spotrebiteľa aj naďalej výslovne odmieta. Skutočnosť na čo konkrétne bol žalobkyňou poskytnutý úver aj využitý žalovaný neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Žalobkyňa ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazovala skutočné použitie finančných prostriedkov. Žalovaný preto z titulu platnej legislatívnej úpravy nie je toho názoru, že musí viesť či žalobkyňa - dlžník v praxi naozaj použila finančné prostriedky na rovnaký účel ako deklarovala v zmluve o úvere.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 15.11.2019 (č.l. 90 spisu) uviedla, že súd na pojednávaní dňa 08.10.2018 konštatoval, že čo sa spornosti týka, nemá preukázané, že žalobkyni prináleží postavenie spotrebiteľa. Žalobkyňa v súvislosti s týmto právnym posúdením súdu uvádza, že žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

žalobcu. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ.

Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný, nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol (rozsudok KS Y. č. k. 22Co 53/17, zo dňa 27.3.2018).

Žalobkyňa so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX dňa 26.09.2011 na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- € za poplatok 968,- € s tým, že celkovú čiastku vo výške 1.968,- € uhradí v 12 splátkach po 164,- €. Spolu teda mala vrátiť žalovanému 1.968,- €, poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 96,8 % ročne. Za predmetný úver uhradila 2.028,- €. Uviedla, že v žalobe, vo vyjadreniach a aj v rámci výsluchu na pojednávaní dňa 08.10.2018, podrobne popísala to, ako danú zmluvu uzatvárala, ďalej to, že zmluvu neuzatvárala ako podnikateľ a na účel podnikania a taktiež poukázala na to, že finančné prostriedky potrebovala na súkromné účely a aj použila na súkromné účely. Zmluva bola vopred pripravená, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Išlo o formulárovú zmluvu, ktorá sa používala vo viacerých prípadoch. Skutočnosť, že vo formulári zmluvy je vyznačený účel poskytnutia finančných prostriedkov na účel podnikanie, nemá vplyv na posúdenie charakteru zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského, súdmi bol postup dodávateľa pri účelovom vyznačovaní úveru judikovaný ako nekalá obchodná praktika (napr. uznesenie KS Y. z 26.5.2011, sp. zn. 6Co/84/2011, sp. zn. 10Co/96/2017 z 26.04.2018, sp. zn. 20Co/64/2016 z 23.02.2017).

Žalobkyňa uviedla, že v danom čase pracovala na živnosť, avšak úver si brala pre súkromné potreby. Samotná okolnosť, že bola v čase uzavretie zmluvy držiteľom živnostenského oprávnenia nepreukazuje, že zmluvu o úvere uzavrela ako podnikateľ na účel podnikania. Zmluva o úvere medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, keďže ide o formulárovú zmluvu, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti a žalobkyňa ako spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Poukázala na rozsudok Krajského súdu Y. sp. zn. 20Co/61/2016, z ktorého cit. : “ Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené vopred, a to pre väčší počet spotrebiteľov. Navyše žalovaný má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytoval žalobcovi za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 3.9.20185 vo veci C-110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank Romania SA, podľa ktorého pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článku 2 písm. b) smernice Rady 93/13/ má objektívnu povahu a nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré môže dotknutá osoba mať alebo od informácií, ktoré táto osoba, skutočne má k dispozícii. Článok 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu vykonávajúcu povolanie advokáta, ktorá uzatvorila s bankou zmluvu o úvere bez toho, aby v nej bol špecifikovaný účel tohto úveru, možno považovať v zmysle uvedeného ustanovenia za „spotrebiteľa“, ak táto zmluva nie je spojená s obchodmi, podnikaním alebo povolaním advokáta.

Žalovaný je povinný preukázať skutočnosť, že zmluvu o úvere žalobkyňa uzatvárala na účely výkonu svojho povolania a predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva v zmysle Obchodného zákonníka, v danej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalovaným bez možnosti žalobcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Žalobkyňa uvádza, že má za to, že predmetná zmluva o úvere, uzavretá medzi ňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Preto žiada súd, aby jej poskytol ochranu, ktorá jej ako spotrebiteľovi

prináleží podľa noriem spotrebiteľského práva. Nie je totiž dôležité, či bola držiteľkou živnostenského listu, ale je dôležité, na aký účel sa úver poskytol a použil. Žalobkyňa potrebovala úver na súkromne potreby a nie na podnikanie. To, že žalovaný má prax, že akonáhle ide o živnostníka, tak musí vyznačiť účel úveru na „podnikanie“, resp. vyplní formulárovú zmluvu na IČO, predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Spotrebiteľia, ktorí sú držiteľmi živnostenského oprávnenia sú diskriminovaní, pretože kvôli ich živnostenskému listu ich žalovaný zbavuje spotrebiteľskej právnej ochrany.

Žalobkyňa ďalej žiada, aby súd určil, že zmluvná podmienka, v zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2011 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 11) v časti poplatku, ktorá zodpovedá 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

Zo Zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný sa zaviazal žalobkyni poskytnúť úver vo výške 1.000,- € a žalobkyňa sa zaviazala ako dlžník vrátiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 968,- € a to v 12 splátkach po 164,- €. Spolu mala vrátiť žalovanému 1.968,- €, poplatok z predmetného úveru vo výške 2/3 bod 11) VOP je neprijateľný. Za predmetný úver žalobkyňa uhradila žalovanému 2.028,- €. Túto sumu uhradila v 3 splátkach - 1. splátka 7.5.2012 - 328,- € - doklad Pohotovosť, s.r.o., 2. splátka 4.6.2014 - 700,- € - šek a 3. splátka 11.6.2014 - 1.000,- € - šek.

Podľa bodu 11) všeobecných podmienok poskytnutia úveru poplatok, ktorý má žalobkyňa vrátiť žalovanému pozostáva z 1/3 úroku a 2/3 nákladov za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou tým spojenou.

Sporný poplatok za poskytnutie úveru predstavuje sumu 968,- €, z čoho je zrejmé, že tento tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú má žalobkyňa vrátiť žalovanému. Dojednania o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom taký neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa uvádza, že ako spotrebiteľ nebola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný. Dojednanie o poplatku podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov civilno-právnej úžery a v neposlednom rade prieskumu podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poplatok vo výške presahujúcej polovicu sumy poskytnutého úveru nemôže ani pri najlepšej vôli predstavovať výdavky spojené s administratívnou činnosťou. Spotrebiteľ by mal platiť administratívny poplatok len za dodané skutočné plnenie, preto musí byť poplatok určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda neplatnú podmienku podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Y. sp. zn. 11C/42/2012 z 13.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Y. sp. zn. - 5Cdo/119/2013 z 21.08.2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Y. sp. zn. 17C/212/2014 z 15.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Y. č. k. 15Co/118/2015 z 12.07.2015, rozsudok Krajského súdu Y. sp. zn. 10Co/96/2014 z 26.4.2018, sp. zn. 5Co/219/2013 z 21.8.2014.

Žalobkyňa zároveň poukazuje súdu, že zmluva o úvere uzatvorená medzi ňou a žalovaným neobsahuje údaj o výške úroku, o RPMN, priemernej RPMN v zmluve - § 9 ods. 2 písm. i), j) zák. č. 129/2010 Z. z. Neuvedením RPMN v zmluve o úvere došlo zo strany žalovaného k porušeniu zákona a preto má byť predmetný úver bez úročný a bez poplatkov.

Zároveň uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v §9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa zákonného ustanovenia §9 ods. 2. písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj konečnej splatnosti úveru, výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

V súlade s ustanovením §11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Keďže zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy, ich absencia spôsobuje, že zmluva o úvere je sankcionovaná bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou, a teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu poskytnutého úveru.

Za predmetný úver vo výške 1.000,- € žalobkyňa uhradila žalovanému 2.028,- €. Bezdôvodné obohatenie je vo výške 1.028,- €. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodné obohatenie žalobkyňa žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami a výškou úveru, teda 1.028,- € .

O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobkyňa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa X., v mesiaci júl 2014, kedy sa na neho obrátila so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv

žalovaného. Títo ju informovali po predložení dokladov o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a neobsahuje všetky náležitosti, ktoré má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Až získaním vedomosti o týchto skutočnostiach, prichádzalo u žalobkyne do úvahy podanie žaloby, a až od tohto momentu mohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Keďže žaloba bola podaná dňa 25.8.2014, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

Vo vzťahu objektívnej premlčacej dobe, Krajský súd Y. a O. vo viacerých rozhodnutiach posúdil konanie dodávateľov, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Objektívna premlčacia doba je 10 ročná. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo obdobných sporoch napr. rozsudok Krajského súdu Y. č.k. 7Co/84/2011 z 12.12.2011, č.k. 3Co/41/2012 z 6.3.2013, č.k. 2Co/9/2012 z 21.1.2013 č.k. 5Co/134/2012 z 26.11.2013, č.k. 12Co/16,17,18/2016 a 18Co/282/2015, Krajský súd O. č.k. 9Co/648/2013 z 20.2.2014, Krajský súd P. P. č.k. 17Co/301/2011 z 4.7.2012. Právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto nie je premlčané, ani z hľadiska plynutia subjektívnej, ani objektívnej premlčacej doby, a to ani v prípade uvažovania o trojročnej premlčacej dobe. Bezdôvodné obohatenie je od účinnosti zák. č. 509/1991 Zb. konštruované ako záväzkový vzťah (nie zodpovednostný), medzi tým, kto sa na úrok iného obohatil, a tým na úkor koho sa niekto obohatil. Žalobkyňa nevedela, že splátky, ktoré od nej žalovaný prijíma nad výšku istiny, prijíma od neho protizákonne. Žila v omyle, že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom a tento omyl spôsobil žalovaný porušením spotrebiteľského práva, pričom žalobkyňa verila tomu, že pri poskytovaní úveru postupuje s náležitou starostlivosťou podľa zákona. Žalobkyňa má za to, že dostatočne preukázala, že zmluvný vzťah, do ktorého vstúpili so žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy a je na neho potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

7. Žalovaný sa na pojednávanie dňa 8.10.2018 a 28.11.2019 nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti žalovaného.

8. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 8 spisu), ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 1000,- € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 968 €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1968,- € v 12 splátkach vo výške 164,- €. Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel podnikania. V zmluve nie je uvedený dátum jej uzavretia.

Podľa listiny označenej ako Splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXX (č.l. 10 spisu), žalobkyňa potvrdila prevzatie splátkového kalendára a 12 kusov vkladových lístkov Y. P., v zmysle predmetného dokumentu výška splátky bola 164,- €.

Podľa prehľadu Splátok a pokút k zmluve č. XXXXXXXXXX (č.l. 12) žalobkyňa na úverový prípad č. XXXXXXXXXX zaplatila dňa 7.5.2012 sumu 328,- €.

Podľa podacieho lístka poštového poukazu uhradila žalobkyňa na účet žalovaného účet, VS č. XXXXXXXXXX (č.l. 13 spisu) dňa 4.6.2014 sumu 700,- €.

Podľa podacieho lístka poštového poukazu uhradila žalobkyňa na účet žalovaného účet, VS č. XXXXXXXXXX (č.l. 14 spisu) dňa 4.6.2014 sumu 1000,- €.

Listom zo dňa 17.2.2014 (č.l. 15 spisu) oznámil R. žalobkyni, že voči nej eviduje záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 5.236,83 €, ktorý je potrebný uhradiť najneskôr do 5 dní od prijatia tohto listu.

Na pojednávaní dňa 8.10.2018 žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že zmluvu o úvere uzatvorila tak, že žalovaného kontaktovala telefonicky s tým, že v priebehu dvoch dní sa stretla s agentom žalovaného, ktorému dala občiansky preukaz a poskytla mu svoje osobné údaje s tým, že zmluvu podpísala v Č. V. B. pri svojom aute. Na zmluve boli uvedené len jej meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, adresa trvalého bydliska, nič viac.

Agent žalovaného jej odovzdal 1000,- € s tým, že následne jej zašle kópiu zmluvy, splátkový kalendár a ďalšie potrebné veci poštou. O tom, že je podnikateľka vôbec nebola reč, pričom mu jasne povedala, že peniaze potrebuje na vlastné účely a osobnú potrebu. Celý proces uzatvorenia zmluvy trval maximálne 10 minút s tým, že žalovaný jej nič nevyšvetlil.

Žalovaný mohol získať informácie o tom, že je živnostníčkou z internetu, nakoľko v tom čase pracovala v Y. T. T. L. Č. V. B. a na internetovej stránke boli uvedené jej kompletne údaje aj s IČO-m, adresou a telefónnym číslom.

Všetky údaje týkajúce sa živnosti boli doplnené v zmluve, ktorá jej bola následne poštou doručená domov.

9. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník účinného ku dňu uzavretia zmluvy 26.9.2011 (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy 26.9.2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy 26.9.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy 26.9.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase uzavretia zmluvy 26.9.2011, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 105 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa § 87 písm. f) OSP, popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. V prvom rade sa súd musel vysporiadať s tým, či je Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu spotrebiteľskou zmluvou.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a v konaní nebolo s poukazom na ust. § 151 ods. 1 C.s.p. medzi stranami sporné že žalobkyňa ako dlžníka uzavrela so žalovaným ako veriteľom dňa 26.9.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Predmetný typ zmluvy je predmetom úpravy v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane žalobkyňa v konaní preukázala, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, ako však vyplýva z vykonaného dokazovania, žalobkyňa si úver brala na súkromné účely, na osobnú potrebu. Len samotnú držbu oprávnenia na výkon podnikateľskej resp. živnostenskej činnosti nemožno bez ďalšieho spájať s účelom úveru na výkon zamestnania resp. povolania alebo podnikania. V tomto prípade sa jedná len o vyplnenie údajov o identifikačnom čísle v rámci živnostenského oprávnenia žalobkyne do vopred predtlačenej formulára zmluvy, na základe čoho jej nemožno odoprieť ochranu prostredníctvom noriem spotrebiteľského charakteru. Žalobkyňa vo svojich vyjadreniach a výpovedi opakovane uviedla, že pri spisovaní Zmluvy o úvere predložila iba občiansky preukaz, pričom pracovník žalovaného jej údaje ako fyzickej osoby podnikateľa mohol použiť z internetovej stránky Prvej stavebnej sporiteľne a predpokladala, že úver uzatvára ako fyzická osoba nie ako živnostník, pričom pracovníkovi žalovaného uviedla, že úver potrebuje pre svoju osobnú potrebu.

Súd v tejto súvislosti podotýka, že identifikačné údaje fyzických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť sú verejné prístupné aj na stránke živnostenského registra a po zadaní mena a priezviska možno zlustrovať, či tá ktorá fyzická osoba má živnostenské oprávnenie a pod akým identifikačným číslom ho vykonáva. Takýto údaj možno potom do zmluvy zakomponovať bez toho, aby dlžník, ktorý je držiteľom živnostenského oprávnenia, toto oprávnenie veriteľovi fyzicky predložil.

V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne- spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie účelu - výkon podnikania. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na žalovanom (ako veriteľovi). Žalovaný v konaní nepreukázal, že úver poskytol žalobkyňi na účel výkonu podnikania žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalobkyňa je dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. S ohľadom na vyššie uvedené zmluva o úvere zároveň predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvným dojednaním nie je možné vyňať zmluvu spod režimu právnych noriem zameraných na ochranu spotrebiteľa.

11. Keďže súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako vzťah spotrebiteľský, k žalovaným vnesenej námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu B. uvádza, že v zmysle § 87 písm. f) zákona č. 1963 Zb. OSP účinného v čase podania žaloby, bola v tomto prípade miestna príslušnosť daná na výber a teda popri všeobecnom súde odporcu bol na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka má bydlisko v obci P., ktorá je v obvode Okresného súdu B. bola v tomto konaní miestna príslušnosť daná Okresnému súdu B..

12. Čo sa týka žalovaným namietanej skutočnosti, že v tomto prípade je tu prekážka res iudicata, keďže legitímnosťou všetkých zmluvných podmienok zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX ako celku sa už prejudiciálne zaoberal v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd v P., ktorý rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. T. XXXXX/XX, súd k uvedenému uvádza, že žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia súdu predmetný rozhodcovský rozsudok nepredložil, avšak už podľa spisovej značky rozhodcovského rozsudku T. XXXXX/XX je zrejmé, že sa nemohol vzťahovať na zmluvu o úvere uzavretú v roku 2011.

13. Keďže zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

14. K absencii povinnej obsahovej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. súd uvádza, že zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Z uvedeného dôvodu zákon č. 129/2010 Z. z. stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré

patrí aj ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN). RPMN je možno považovať za jeden z najpodstatnejších ukazovateľov slúžiacich pri orientácii na trhu spotrebiteľských úverov, ktorý vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pomocou RPMN môže spotrebiteľ pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver je pre neho výhodnejší. Absenciu RPMN v zmluvách zákon o spotrebiteľskom úvere sankcionuje tým, že predmetný úver sa v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch stáva bezúročný a bez poplatkov.

15. Zmluva o úvere neobsahovala ani povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. a to úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie V. sp. zn. 2Cdo/245/2010.)

16. K absencii povinnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie V. T. I. sp. zn. 7Cdo/98/2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017), nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

17. Ďalšími náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase vzniku zmluvy medzi stranami sporu boli údaje o dobe trvania zmluvy, termíne konečnej splatnosti úveru a údaj o priemernej hodnote RPMN. Vo svojom súhrne sa jedná o údaje, ktoré majú spotrebiteľovi pomôcť zorientovať sa v množstve ponúk úveru a porovnaním toho ktorého úveru si vybrať pre neho najvhodnejší. V Zmluve o úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, vyššie uvedené údaje chýbajú. Zákon ich absenciu rovnako sankcionuje tým, že takto poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. To znamená, že dlžník je povinný vrátiť veriteľovi len sumu, ktorá mu bola ako úver poskytnutá. Súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt pôsobiaci na finančnom trhu Slovenskej republiky musí byť znalý predpisov, ktoré boli zavedené za účelom regulovania jeho činnosti, a preto neuvedenie zákonom stanovených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy možno nepochybné posúdiť ako úmyselné obchádzanie zákona. Súd preto dospel k záveru, že žalobkyňa poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd posúdil nárok žalobkyne aj v tejto časti za dôvodný. Znenie vyššie citovaného ustanovenia § 53 OZ je založené na existencii dobrej viery spotrebiteľa, že spotrebiteľskú zmluvu uzatvára s dodávateľom, u ktorého predpokladá, že v rámci svojej podnikateľskej činnosti ponúka tovar alebo služby na zodpovedajúcej profesionálnej úrovni, čo odráža jeho poctivý prístup k podnikaniu. Zákonodarca ustanoveniami OZ určenými na ochranu spotrebiteľa vyjadril snahu, aby dodávateľia pri tvorbe zmluvných podmienok rešpektovali štandard dobrých mravov. Vzhľadom na súčasné štandardizované postupy a formulárové typy uzatváraných zmlúv má spotrebiteľ len fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatnú časť zmluvných podmienok a pochopiť ich obsah.

Žalobkyňa bola preto povinná zaplatiť žalovanému iba sumu, ktorú skutočne od žalovaného čerpala. Pretože sumu poskytnutého úveru vo výške 1.000,- eur žalobkyňa žalovanému už uhradila, resp. uhradila sumu 2.028,- €, vznikol jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (majetkový prospech žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu) vo výške úhrady úveru nad rámec poskytnutej výšky úveru, t. j. 1.028,- €.

18. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.12.2017 (č.l. 52 spisu) v rámci procesnej obrany uviedol, že má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote a záverom dodal, že vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby súd žalobu zamietol. Z celého kontextu vyjadrenia žalovaného k žalobe vyplýva, že žalovaný v rámci procesnej obrany vzniesol námietku premlčania.

19. K lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia a námietke premlčania vnesenej žalovaným súd uvádza, že ust. § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to

subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu, ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky. Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty a súčasne určuje dĺžku tejto premlčacej lehoty v trvaní dvoch rokov. Pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa vo svojej výpovedi dňa 8.10.2018 a vo vyjadrení zo dňa 15.11.2019 (na č.l. 90 spisu) uviedla, že až od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa X. v mesiaci júl 2014 sa dozvedela, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a až získaním vedomostí o týchto skutočnostiach podľa neho prichádzalo do úvahy podanie žaloby a teda od tohto momentu začala plynúť subjektívna premlčacia doba.

20. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vtedy, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, pričom skutočnosť získania informácií tiež o právnej stránke možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia (napríklad o tom, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok), nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantná (por. napr. tiež uznesenie V. sp. zn. 3 Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018). V právnej praxi tento názor pri posudzovaní nárokov na vrátenie neprávom zaplatených úrokov alebo poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv viedol k záveru, že nakoľko sa znalosť zákona predpokladá, spotrebiteľ disponuje už pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy skutkovými informáciami, čo v zmluve chýba alebo odporuje zneniu zákona, a preto pokiaľ plnil na základe zmluvy neplatnej z týchto dôvodov, od počiatku plnil s vedomím skutočností objektívne umožňujúcich poznať, že sa tým veriteľ na jeho úkor obohatil. V prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splyva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil (uznesenie Krajského súdu v Q., sp. zn. 11Co/218/2018 zo dňa 15.8.2018).

21. Žalobkyňa síce uviedla, že až získaním vedomostí o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa X. začala plynúť subjektívna premlčacia doba podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, no ako už súd uviedol v odseku 20. tohto rozsudku citujúc pritom rozhodnutie V. sp. zn. 3 Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018, skutočnosť získania informácií o právnej stránke možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia (napríklad o tom, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok), nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantná. Žalobkyňa zaiste nekontaktovala Združenie na ochranu práv občana spotrebiteľa X. samoučelne, ale logicky pre to musela mať dôvod, ktorý súvisel s právnym vzťahom spotrebiteľského charakteru, ktorého bola účastníkom. Vychádzajúc z rozhodnutí V. i Krajského súdu v Q. citovaných v odseku 20. tohto rozsudku, že v prípade posúdenia úverovej zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splyva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil, súd konštatuje, že žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2011 uplatnil v rámci subjektívnej premlčacej lehoty, ako aj v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 2028,- € v troch splátkach. Prvá splátka bola uhradená dňa 7.5.2012 vo výške 328,- €, druhá splátka bola uhradená dňa 4.6.2014 vo výške 700,- € (uhradením tejto splátky začala plynúť subjektívna premlčacia doba keďže žalobkyňa zaplatila už sumu 1028,- € prevyšujúcu poskytnutý úver vo výške 1000,- €) a tretiu splátku vo výške 1000,- € uhradila dňa 11.6.2014. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 26.8.2014, premlčacia doba uplynula dňa 26.9.2014, teda žaloba bola podaná v rámci plynutia premlčacej doby.

22. V zmysle uzatvorenej Zmluvy mala žalobkyňa žalovanému, popri istine 1000,- eur, uhradiť aj sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 968,- eur. Porovnaním uvedených súm je zrejmé, že poplatok dosahuje takmer výšku poskytnutého úveru. Dojednaním poplatku v takejto výške nemožno posúdiť inak ako snahou žalovaného o obchádzanie zákona a neúmerné navyšovanie poskytnutého úveru. Ide o povinnosť spotrebiteľa plniť záväzok, ktorý po materiálnej stránke nie je daný a v skutočnosti slúži záujmom dodávateľa. Súd má za to, že pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorým sa mu neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, ide o plnenie výlučne vo finančnom záujme dodávateľa. Takúto úverovú politiku žalovaného nemožno akceptovať. Súd preto tento poplatok vyhodnotil ako zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, a

preto je neprijateľná a neplatná z dôvodu rozporu s ustanovením § 39 OZ pre obchádzanie zákona. Jej ďalším používaním sa dodávateľ vystavuje vzniku protiprávneho stavu a priznanie takéhoto plnenia by znamenalo tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu.

Uvedená zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú už v rámci predchádzajúcej rozhodovacej činnosti viacerých súdov Slovenskej republiky. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Y. sp. zn. 1Co/2/2015 zo dňa 11. 3. 2015, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu X. sp. zn. 21C/123/2014 zo dňa 8. 10. 2014 v obdobnom právnom spore o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu v tej časti poplatky, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

23. Ďalšie argumenty súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný bol v spore v plnom rozsahu neúspešný, teda je povinný žalobkyni nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.